

Такі виклики вимагають від керівництва нашої країни швидких, але виважених кроків щодо приведення механізмів регулювання зайнятості і трудових відносин у відповідність о міжнародних стандартів і вимог часу. Глобальні процеси ставлять на порядок денний необхідність комплексного реформування державної політики, концептуальної трансформації всіх соціально-економічних засад розвитку нашого суспільства, задля забезпечення всебічного розвитку громадян, забезпечення гідного рівень життя, оплати та умов праці, соціального захисту. Передумовами для цього повинно стати реформування за міжнародними стандартами вітчизняної політики в галузі зайнятості та соціально-трудова відносин, доходів населення. Необхідно врегулювати та оптимізувати міграційну політику, особливо у сфері її зовнішніх проявів. Невідкладних кроків і рішень потребують вирішення проблем у демографічній, житловій, соціальній та екологічній сферах. І все це заради підвищення рівня і якості життя наших громадян, задля підвищення їх трудової активності, що розкриє можливості кожному з нас власною працею забезпечувати добробут сім'ї, формувати заощадження і ефективно інвестувати у різноманітні проекти.

На основі викладеного, ми намічаємо низку напрямків, які стосуються першочергового реформування державної політики зайнятості і соціально-трудова відносин. Необхідно проводити виважену міграційну політику на основі регулювання потоків робочої сили і врахуванні національних інтересів, оскільки масовий відтік кваліфікованої робочої сили став загрозливим. Зараз вже треба вести мову про відтік не лише сформованої робочої сили на роботу, а й молоді. Через лояльне ставлення до студентства, відсутності різних бар'єрів щодо поступлення у навчальні заклади, виваженої їх маркетингової політики ми щороку втрачаємо значну кількість обдарованої молоді, яка не повертається додому. Для запобігання таких процесів треба підвищувати рівень освіти в Україні, забезпечити гнучкість системи освіти, стимулювати професійну мобільність молоді, а головне, орієнтуватися на запити роботодавців, які завтра братимуть випускників на роботу. Тому й надалі є потреба у збереженні

сильних позицій держави у виробленні та реалізації політики зайнятості на принципах соціального партнерства, проведенні активної політики на ринку праці, удосконаленні соціального захисту безробітних, запровадженні протекціоністських інструментів на національному ринку праці.

Кравець Віталій
ст. гр. УПЕПМ-21,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент
кафедри управління персоналом та регіональної
економіки Цісецький О.Є.)

РОЛЬ ДЕРЖАВИ

В УПРАВЛІННІ ЕКОНОМІЧНИМИ КОНФЛІКТАМИ

Економічні конфлікти являють собою широкий спектр конфліктів, в основі яких лежать суперечності між економічними інтересами окремих особистостей, груп. Держава в економічних конфліктах завжди є досить впливовим учасником і може виступати у ролі суб'єкта конфлікту. Вона займає ключове місце в управлінні економічними конфліктами.

Управління конфліктами як складний процес включає такі види діяльності: профілактику й запобігання виникненню конфлікту; діагностику й регулювання конфлікту на основі коригування поведінки його учасників; прогнозування розвитку конфліктів і оцінку їх функціональної спрямованості; розв'язання конфлікту.

Для регулювання економічних конфліктів держава може використовувати такі технології:

1. Інформаційна – ліквідація дефіциту інформації в конфлікті, виключення із інформаційного поля неправдивої чи викривленої інформації, припинення поширення неправдивих чуток.

2. Комунікативна – організація спілкування між суб'єктами конфліктної взаємодії та їх прихильниками, забезпечення ефективного спілкування.

3. Соціально-психологічна – робота з неформальними лідерами і мікрогрупами; зменшення соціальної напруги й зміцнення соціально-психологічного клімату в колективі.

4. Організаційна – вирішення кадрових питань; використання методів заохочення та покарання; зміна умов взаємодії.

До вищенаведених технологій, які держава може використати при регулюванні економічних конфліктів можна додати нормотворчу – удосконалення та доповнення законодавчої бази.

Особливої уваги потребують економічні конфлікти на найнижчому рівні, на рівні підприємств, адже вони стосуються працівників підприємств та організацій, яким важче захистити свої інтереси.

Головна роль держави на мікроекономічному рівні виникнення економічних конфліктів полягає у виконанні нею таких функцій:

- великого роботодавця, що формує політику соціально-трудова відносин у державному секторі;
- учасника переговорів та консультацій у межах тристоронніх соціально-трудова відносин;
- вирішення економічних конфліктів за допомогою примирення, посередництва та трудового арбітражу;
- законодавчого закріплення угод, досягнутих соціальними партнерами;
- координатора в процесі розробки та реалізації регіональних угод;
- арбітражу, примирення та посередництва в рамках соціального партнерства.

Отже на мікроекономічному рівні економічних конфліктів роль держави у їх управлінні зводиться до створення належної законодавчої бази для захисту інтересів працюючих, а також держава є третьою стороною при вирішенні спорів, які виникають на рівні підприємств.

Література:

1. Беззубко Л. В., Зюнькін А. Г., Калина А. В. *Управління трудовими конфліктами: Навч. посіб.* – К.: МАУП, 2004. – 256 с.
2. Эрика Регнет. *Конфликты в организациях. Формы, функции и способы преодоления* / Пер. с нем. – Х.: Изд-во Институт прикладной психологии «Гуманитарный Центр», 2005. – 396 с.

Куриляк Тарас
Якимів Андрій
ст. гр. УПЕПМ-21,
Тернопільський національний економічний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
управління персоналом і регіональної
економіки Прохоровська С. А.)

ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В умовах ринкової економіки функціонування соціально-трудова відносин здійснюється на засадах демократії, вільної конкуренції та соціальної держави.

Сучасні соціально-трудова відносини за своєю природою динамічні: вони постійно удосконалюються, оновлюються та розвиваються. З одного боку, процес їхнього функціонування абсолютно не залежить від суспільства, хоча, з іншого боку, за допомогою систематичного коригування та регулювання його можна спрямувати у потрібному напрямку [3; с. 233]. Передумовою формування вдосконаленої системи соціально-трудова відносин мають бути вивчення, аналіз, узагальнення й оцінювання прогресивного вітчизняного та зарубіжного досвіду, теоретичних надбань і практичних розробок провідних фахівців і науково-дослідних установ.

Об'єктивні закономірності суспільного розвитку призводять до того, що потреби, інтереси, погляди, мотивації, учасників соціально-трудова відносин постійно та різновекторно змінюються під впливом змін динамічного зовнішнього середовища, при цьому відносини одних суб'єктів лише